

Psicosi d'enfonsament a la Ciutat Comtal

La Barcelona que cau

Últimament, els nombrosos casos d'edificis i edificacions que han caigut a la ciutat de Barcelona han neguitejat els seus habitants. Això no obstant, la diversitat de les causes que han provocat la majoria dels sinistres sembla indicar que es tracta només d'una ratxa de mala sort.

Fa poc més d'una setmana, la bastida que enteranyinava el monument de la plaça d'Espanya de Barcelona va cedir a causa de les fortes ventades, i el monument, lleument danyat, va convertir-se en una mena de segona façana de la Fundació Tàpies. Així, la campanya de Repsol de restauració de les fonts de Barcelona —patrocinador de la restauració per a la qual es va aixecar la bastida— es va transformar en un excel·lent motiu d'hiilaritat. Aquest fet va culminar, per la situació cèntrica de la plaça d'Espanya —a la vista de milers de barcelonins—, un procés de psicosi dels habitants de la Ciutat Comtal a edificacions que sensorren, iniciat fa a penes un mes, amb l'enfonsament del número 33 del carrer Cadí, al Turó de la Peira.

LA SÍNDROME DE LA CASA USHER

A l'endemig, com se sap, una explosió de gas va destruir l'edifici número 111 del carrer del Comte de Borrell, enfonsament que ha obligat a enderrocar els edificis dels costats, greument afectats. Anteriorment, 80 metres de la Rambla Prim —construïda amb la intenció d'unir el barri de Sant Andreu amb el mar— van ensorrar-se al poc temps de ser inaugurada. També, dies després, un fals sostre de l'aeroport del Prat de Llobregat, va caure, amb sis ferits lleus com a resultat.

Aquest seguit d'enfonsaments d'edificis i edificacions han comportat l'esmentada sensació de psicosi en els ciutadans de Barcelona, que han començat a mirar amb desconfiança escales i humitats de les seves cases. Les causes dels ensorraments, però, poc tenen a veure entre si. En concret, l'enfonsament de l'edifici 111 del carrer del

Comte de Borrell, que va saldar-se amb el trist balanç de tres morts i més de 40 ferits, es diu que va caure per una o més explosions de gas.

Aquesta versió ha estat posada en dubte per responsables de Catalana de Gas, SA —empresa del subministrament—, ja que les inspeccions comunitàries i particulars de l'edifici ensinistrat estaven en correctes condicions. Això a part, el gas natural conté un element odoritzant fortament perceptible, i per tant una fuga de les dimensions que haurien provocat l'explosió hauria estat advertida amb anterioritat a la catàstrofe.

I, per acabar, la hipòtesi que parla d'un possible suïcidi de Maria Martí i Aguil·lar, veïna del segon segona —pis on es va desencadenar el sinistre—, sembla poc probable, ja que la persona finada, segons va declarar en el seu moment el seu germà, tenia unes sòlides creences religioses, i anava a diari a missa. Sigui com sigui, la cuina del pis de Maria Martí, que sembla que és d'on va partir l'explosió, es troba en les dependències municipals, i és un dels elements que poden donar la clau de les raons del sinistre.

ACTUACIONS DE BOMBERS I LA GUÀRDIA URBANA

El pis del Turó de la Peira, tot i que va ocasionar menys pèrdues humanes i materials que les del carrer del Comte de Borrell, ja que sols va esfondrar-s'hi parcialment un edifici, és un tema més conflictiu perquè la causa de l'ensorrament eren unes bigues defectuoses. Les bigues de ciment aluminós —defectuoses— van nodrir gran part de les construccions d'edificis dels anys cinquanta i seixanta, i per aquest motiu són centenars els pisos edificats a Barcelona que poden veure-s'hi afectats.

En aquest cas es troben els veïns del

número 22 del carrer de Buscarons de la Ciutat Comtal, al districte de Sarrià-Sant Gervasi. En concret, nou famílies van haver de ser evacuades dels seus domicilis fa dues setmanes davant del perill d'enfonsament dels seus pisos pel mal estat d'algunes bigues —també aluminoses.

Respecte a l'aeroport del Prat, el motiu de la caiguda del fals sostre va ser, segons s'explica —no es va deixar entrar la premsa, ni l'alcalde de la localitat, Lluís Tejedor—, un error humà. Concretament, van ser 500 metres quadrats de fals sostre els que van desplomar-se, i van caure d'una alçada de 9 metres. L'hora en què va produir-se l'accident va ser determinant per a evitar que els ferits haguessin estat més, ja que la majoria dels obrers esmorzaven. L'esfondrament de la Rambla Prim, d'altra banda, va ser conseqüència de la construcció d'un col·lector sense haver pres les pertinents precaucions.

Barcelona, com totes les ciutats del món, està sotmesa a l'envelliment de les seves edificacions; el fet que en poc més d'un mes se n'hagin ajuntat les suficients per a portar el neguit al ciutadà, no significa que la degradació dels immobles de la Ciutat Comtal sigui superior a la d'altres indrets.

Això no obstant, també és cert que durant l'últim any han estat nombroses les intervencions dels bombers i la Guàrdia Urbana per atendre reclamacions de veïns que es queixaven de presumptes desperfectes en el seu edifici, com és el cas dels veïns dels carrers de Verdi, Sostres i Baixada de la Glòria, al barri de Gràcia, a qui les obres en el número 280 del carrer de Verdi havien ocasionat escales i tremolors en les seves vivendes.

Eduard Company